

ren, som pludselig står uden arbejde. Så lad være med at bagatellisere det. Det bliver jeg faktisk lidt vred over.

Det, der er tale om her, er, at det er forskellige ting, der skal gøres, og de *skal* gøres. Men Danmark kan ikke løse alle opgaver, og vi kan heller ikke lægge alle vores penge ind i den samme opgaveløsning. Derfor har vi altså vurderet, hvad der kan lægges rundt omkring, og derfor gjorde jeg opmærksom på, at rapporten jo slet ikke tog det multilaterale ind.

Så vil jeg sige, når fru Anne Grete Holmsgaard gør meget ud af, at man ikke kan gennemskue tingene, at det jo er det klassiske socialistiske formynderi. Her har man jo altid øvet kontrol med alt. Tillid er godt, men kontrol er bedre, ikke? Hvis man mener det alvorligt med ejerskab, hvis man mener det alvorligt med sektorstøtte som f.eks. til sundhedsområdet, så skal man altså ikke rende rundt og styre hver eneste krone.

Kl. 18.15

Jeg nævnte eksemplet med sundhedsklinikkerne, som jeg går ud fra udvalget også har set rundt omkring i Afrika, og som jeg også selv har set. Det er jo en succes.

Men det ville det jo ikke være, hvis vi sagde, at der må kun laves denne ene ting for vores penge, og I skal kunne gøre regnskab for hver eneste øre. For så ville der ikke komme det brede sundhedsprogram ud af det, som jeg nævnte i mit svar til fru Holmsgaard.

Så jeg synes faktisk, at det er for let at stille sig op og komme med den kritik, der kom her. Den er urimelig over for modtagerne. Den antyder, at man ikke kan følge pengene, men det kan man. Revisionen er i orden. Og så bygger den altså på et gammelt socialistisk princip om, at vi ved bedst og de andre ved ikke noget som helst.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan høre, at udenrigsministeren også kan den klassiske højrefløjsretorik om, at hvis man kritiserer, så er det sandelig godt bare at komme med et frontalangreb: Venstrefløjen tager terror let.

Forherrebevares. Sikke en gang vås og sludder. Det er simpelt hen under lavmålet for en mand som udenrigsministeren at fyre sådan noget bras af. Undskyld, jeg siger det på den måde.

Det, jeg spurgte ministeren om, og som var det centrale, og som han ikke svarede på, er: Er udenrigsministeren villig til at diskutere belø-

bets størrelse? Er udenrigsministeren villig til at afsætte mere end 25 mio. kr., hvis vi kan gå ind og drøfte, hvor pengene tages fra? Er den vilje til stede, eller er de 25 mio. kr. et fait accompli, take it or leave it?

Vi vil selvfølgelig gerne have 25 mio. kr. til det her, fordi vi betragter det som vanvittig vigtigt. Men jeg vil gerne have at vide til gengæld: Er det et fait accompli, hvor børnene, hvis ikke de arter sig, bliver snuppet igen? Eller er der en mulighed for at få en seriøs drøftelse af, om beløbet kan blive højere?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er bestemt ført seriøse drøftelser. Der er ført seriøse drøftelser med de partier, som støtter op omkring Det Radikale Venstres forslag og det forsøg på at få skabt en bred enighed i Folketinget om, hvordan vi kommer videre på basis af det radikale forslag med noget, vi alle sammen kan levere. Derfor er der ikke tale om, at der bliver lagt flere penge.

Men det, jeg reagerede forarget på, var den bagatellisering, der pludselig var af terror: Når man kan finde penge til terror i Kenya og Tanzania, så kan man vel også ... Der blev jeg faktisk vred, for terroren ødelægger kolossalt meget for de almindelige mennesker i de lande, der bliver terrorramt. Det er de fattigste, det går ud over. Det var der, jeg blev vred.

Så gjorde jeg opmærksom på, at hvis man, som fru Anne Grete Holmsgaard gav indtryk af, vil følge hver eneste krone ud i sundhedsområdet og sektorområdet, har man ophævet ejerskabstankegangen.

Formanden:

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg har overhovedet ikke på noget tidspunkt så meget som antydnet, at vi ville følge hver en krone. Det, jeg sagde, var, at det var meget svært at gennemskue den måde, Udenrigsministeriet har stillet det op på. Det har vi faktisk haft mange diskussioner af i Udenrigsudvalget.

Nu siger ministeren, at der har været ført seriøse forhandlinger. Jeg er jo så pløknæiv, at jeg tror, at man sådan set starter sådan noget ved førstebehandlingen, og at man ikke skal kølhalles i den diskussion ved at få noget forelagt da-